

Záviděníhodná vytrvalost našich nepřátel

22.2.2025 - Václav Dvořák | Nová republika

V době míru a stability je předvídatelnost politika vysoce ceněna. Pomáhá (ta předvídatelnost) zachovat mír a stabilitu.

V dobách velkých otřesů, k nimž samozřejmě patří i současná globální systémová krize, je předvídatelnost také dobrá, zabraňuje rychlému spěchu ke světové válce, ale k porážce nepřítele je třeba mít i určitou míru nepředvídatelnosti.

Vaše taktická rozhodnutí musí být nečekaná, nekonvenční, ale zároveň si strany konfliktu musí být jisté, že se jejich protivník nezblázní a nezahájí překvapivý jaderný úder nebo neudělá něco jiného, co by učinilo světovou válku nevyhnutelnou.

Měli jsme štěstí. Naši současní nepřátelé jsou až chorobně předvídatelní. Někteří jsou k tomu nuceni okolnostmi. Například postarší Trump se chová v západním „obchodě s porcelánem“ jako mladý slon, protože má málo času a hodně práce.

Primárně musí zabránit levicově-liberálnímu revanši v průběhu dvou nebo čtyř let (cokoli potom už nebude jeho problém). Proto musí vyhnat outsidersy a snažit se dosadit své lidi na všechny klíčové pozice, na všechna strategická křesla nejen v americké politice, ale v západní politice vůbec, aniž by bral ohled na doprovodné ztráty a devastaci. „On vybuduje svůj, nový svět.“ Nebo také ne. Ale aspoň se o to snaží.

Trumpovi odpůrci jsou sentimentálně předvídatelní. Nemají šarm veselého staříka. Opakují mantry, které se staly vyčpělými a staromódními, a vážně očekávají, že mechanické opakování starých zaklínadel jim vrátí moc a popularitu.

Například Annalena Baerbocková, která porodila poměrně pozdě (v 31 letech), a proto ještě není babičkou (jejím holčičkám je nyní 10 a 14 let), na tiskové konferenci uvedla, že si teprve nyní (po dosažení věku 45 let) uvědomila, že byla ve školních letech opakovaně vystavena sexuálnímu obtěžování.

Na jedné straně by tato „vzpomínka“ měla naznačovat, že Annalena musela být ve svých školních letech docela hezká (i když ne moc chytrá, když nechápala, co se po ní chce). Na druhou stranu je jasné, proč se s manželem po sedmnácti letech soužití rozvedla – půvab a svěžest mládí pominuly, ale Annalena nikdy nezmoudřela – a tak se „z hloupé husičky“ stala „Och, bože, taková husa!“

V době akutní politické a hospodářské krize, kdy Německo ztratilo prvenství v EU, kdy se USA změnily ze spojence na protivníka, kdy se rozpadla parlamentní koalice a blíží se volby, přičemž popularita Annaleny a jejích spojenců klesá a popularita jejích odpůrců stoupá, neboť USA podporují konzervativní opozici proti evropské levicově-liberální nadvládě, což naléhavě vyžaduje přijímat rychlá a obtížná rozhodnutí, aby si německá ministryně zahraničí, spolupředsedkyně jedné z vůdčích sil rozpadlé parlamentní koalice, alespoň částečně zachovala pozici své politické síly, Baerbockovou nenapadá nic lepšího, než se začít dělit s „městem a světem“ v dávno omšelém kdysi populárním stylu „metoo“ o skutečné či imaginární sexuální problémy svého dětství, které si dokázala uvědomit až na prahu stáří.

Školní „harašení“ má Annaleně pomoci porazit Rusko, uklidnit Trumpa, učinit Německo „opět velkým“ a přesvědčit buršáky, aby volili zelené. Krok stejně odvážný jako hloupý. Ale na druhou stranu, od Annaleny, která ve všech svých aktivitách soustavně selhává, se nedalo čekat nic chytrého

nebo alespoň nekonvenčního. Kdyby nebyla šedivá a nudná jako Ursula von der Leyenová, musela by být stejně ošklivá jako baronka Catherine Ashtonová, aby udělala kariéru v evropské politice. Neboť politici s IQ vyšším než je IQ pětileté gorily jsou v Evropě okamžitě označováni za fašisty, aby si nenámáhali mozek snahou pochopit, proč je tak označují.

Není náhodou, že i Macron, jemuž zbývají do úplného zapomnění ještě dva roky prezidentování, se snaží ze všech sil prosadit do vedení celé Evropy. A to přeci jenom vyniká na celkovém pochmurném pozadí (asi jako žluté kapky na bílém sněhu).

Ale nejjasnější a nejpředvídatelnější je samozřejmě Zelenskyj. Sotva kdo jiný z amerických spojenců mu bude moci konkurovat v předvídatelnosti přešlapů v nejbližší době. Zatímco Trumpův tým, jenž musí manévrovat v praktické absenci volného prostoru, vysílá do světa rozporuplné signály o svých záměrech, aby alespoň nějak rozšířil svůj manévrovací prostor, Zelenskyj okamžitě zavrhl nejen 47. prezidenta Spojených států, ale i všechny členy jeho týmu, s nimiž měl možnost komunikovat a na něž si vzpomněl.

Tento „malinkatý, ale statečný“ organizátor genocidy Ukrajinců a likvidátor ukrajinského státu tak prudce zúžil prostor pro možnosti americké administrativy, že doslova zatlačil Trumpa do Putinovy náruče, takže mu nezbylo nic jiného než udělat Rusku ústupky, aby si zachoval tvář. Inu, jakýsi ambiciózní Trump, který vždy hrál na emoce svých příznivců a apeloval na buranský machismus, nemůže přece poučovat „nepříliš úspěšného komika“, který žije z amerických peněz a rozkrádá americkou pomoc, jako nezvedeného školáka.

Trump musí nějak reagovat a tak se pozice USA stává pro Ukrajinu stále méně příznivou. Ve Washingtonu už označili Zelenského za diktátora a mluví se o sankcích proti němu a jeho okolí. Vzpomínáte si, jak kyjevští „obránci Evropy“ štěkali na Putina stejně křiklavě jako nyní na Trumpa, pálili jeho obrazy a radostně mu prorokovali osud Miloševiče nebo Kaddáfího. Bumerang se teď vrátil. Jakmile se Zelenskyj podle amerického prezidenta stal „diktátorem, který zrušil svobodu slova, politikem, jenž odmítá volby a jehož podporují 4 % obyvatel“, stala se cela v Haagu jednou z nejlepších možností jeho budoucího osudu. Už jen proto, že na Guantánamu sice také mají cely, ale ne tak pohodlné. V nich američtí vyšetřovatelé používají specifické metody, aby získali užitečné informace pro každou následující administrativu. Zelenskyj by mohl říci mnoho zajímavostí o detailech korupčních schémat Bidenova týmu.

Trumpův tým teprve zahájil boj proti svým nepřátelům v západní politice, ale už se za své metody naprosto nestydí. A od nynějška se bude stydět čím dál méně. Nejen proto, že demokraté zavřeli Trumpovy spolupracovníky a pokusili se ho dostat do vězení na základě za vlny přitažených obvinění, ale také proto, že boj ještě neskončil, protože kulka do ucha ukázala, že budou použity ty nejradikálnější metody. A hle, ruský opozičník, bývalý důstojník KGB, nyní zařazený v RF do registru extremistů a teroristů, bývalý poslanec Dumy Gennadij Gudkov, který žije v Bulharsku, si najednou „vzpomněl“, jak před několika desetiletími osobně verboval Trumpa, a ten prý s potěšením „spolupracoval“ a pil vodku.

Zatím nenašla tato „vzpomínka“ ohlas – demokraté jsou slabí a Trump je populární. Ale – jakýkoli chybný krok 47. prezidenta povede okamžitě k obvinění z „napomáhání Putinovi“, „práce pro Rusko“ apod. Trump nemá kam ustoupit. Bude bojovat až do konce – on i jeho tým mají co ztratit. Mohou ztratit opravdu hodně.

Takže spojenectví Zelenského s Baerbockovou nebo s Gudkovem proti Trumpovi a Putinovi bylo velmi neuvážené. Jedna věc je, když z vás ofenziva ruské armády může udělat „prezidenta v exilu“, a úplně jiná, když si musíte vybrat mezi Butyrkou* a Guantánamem.

*

Rostislav IŠČENKO, UKRAJINA.ru (08:19 21.02.2025)

*Butyrská věznice /zvaná lidově Butyrka/ je nejstarší z moskevských věznic.

Vybrala a z ruštiny přeložila: PhDr. Jana Görčošová

**

Pro podporu projektu „**Nová Republika**“ je určen účet **2300 736 297/2010** ve Fio-bance. Pokud se rozhodnete přispět, napište do zprávy příjemci, že se jedná o **dar**. Všechny texty autorů a překladatelů Nové Republiky jsou volně šiřitelné, ale vždy s odkazem na náš web.

<https://www.novarepublika.cz/2025/02/zavidenihodna-vytrvalost-nasich-nepratel>